

Pericopa Noah - Soarta femeilor (frumoase) [anul 5781]

În **pericopa Noah** avem un eveniment uriaș – **potopul** – care a schimbat o generație cu alta, o cultură cu alta. Cauza se află chiar la capătul pericopei Bereșit. Probabil că înțelepții care au stabilit limitele pericopelor au vrut să despartă cauza, care ea însăși este un eveniment îngrozitor, de rezultat, de pedeapsa totală. Ca de obicei în viață, cauza sunt iarăși femeile, de data aceasta atrocitățile la care au fost supuse de oameni răufăcători: „Nefilimii erau pe pământ în zilele acelea, dar și după aceea, când intrau fiii lui Elohim la fiicele oamenilor, iar ele le nășteau (copii), aceștia sunt eroii/ vitejii din totdeauna, oameni cu faimă” (Geneza 6:4). Fără să ne referim la cine erau acești „Fiii a lui Elohim”, îngeri sau niște uriași sau fiii unor persoane importante, este clar că ei obișnuiau să facă fapte îngrozitoare femeilor: „Fiii lui Elohim au văzut că fiicele oamenilor sunt frumoase și dintre toate femeile au luat pe cele pe care și le-au ales” (Geneza 6:2). Oricare femeie era o țintă de răpire și abuz, fie că era căsătorită sau nu. Cu toate că tocmai din această cauză această generație a dispărut de pe pământ odată cu potopul. Acest fel de comportament criminal față de femei a rămas de atunci și până în zilele noastre, când abuzuri de felul acesta se petrec zilnic peste tot pe planeta noastră.

Dacă observăm cea mai notorie interpretare a acestor „Fiii a lui Elohim” este identificarea lor cu copii oamenilor renumiți, oameni de vază: fiii de judecători, regi, președinți și alți conducători sau bogătași. Ei își permiteau să-și ia orice femeie pe care o voiau, de care aveau chef. Femeia era un obiect pe care îl întrebuințezi și îl arunci. Din păcate noi întâlnim acest obicei josnic în toată cartea Geneza. Avraham și Sara știau încă dinainte că Sara este în primejdie de a fi răpită când au ajuns la Faraon (Geneza 12:11-15), cât și când au venit la Avimelech (Geneza 20:2)). La fel și Isaac la Grar (Geneza 26:7).

În tot Tanachul noi întâlnim această atitudine, printre altele la concubina din Ghiv'a (Șoftim/Judecători cap.19), la cele 400 de fecioare din Șilo (Judecători 21:21-22), la David și Bat Șeva (2Șmuel/2Samuel cap. 11) și culmea bineînțeleasă la Ahașveroș din cartea lui Ester. etc. Și în texte din afara Tanachului găsim acest obicei mârșav. Într-o scrisoare găsită la El Amarna în Egipt, datată din mijlocul celui de al doilea mileniu (aproximativ 1500 î.e.n.), scrie Faraonul unui vasal, șeful unui principat din Canaan că el îi ordonă să-i trimită imediat 40 de femei frumoase. Nu cumva să fie vreuna rea la livrare. Pe de altă parte era și atunci și este și astăzi o venerare a femeilor frumoase. Găsim chiar și o definiție a unei femei frumoase în pericopa Ki Tețe (Deuteronom cap. 21).

Gravitatea cu care privește Toraua aceste abuzuri provocate femeilor este faptul că ni se spune că pricina potopului este tocmai acest gen de comportamente demne de dispreț față de femei din partea „Bnei HaElohim”. Acesta este doar culmea unui comportament nedemn al unei întregi generații la care abuzul asupra femeilor era doar unul dintre semnele distinctive ale acestei generații, pe care potopul l-a șters de pe fața pământului. Din păcate, potopul nu a reușit să șteargă și această caracteristică a noii generații de după potop și până astăzi.